

Sygnatura akt: XI GC 352/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: sekretarz sądowy Weronika Szymczuk - Dąbkowska

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. ma rzecz pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 617 (sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 352/15

Uzasadnienie w postępowaniu uproszczonym

W dniu 22 października 2014r. powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwoty 887,00 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazano, że strony w dniu 3 sierpnia 2011r. zawarły umowę, mocą której powódka miała sprzedać pozwanej 2.000 ton pszenicy paszowej oraz pszenicy energetycznej w cenie 201 euro za tonę pszenicy paszowej oraz kwotę 196 euro za tonę pszenicy energetycznej. W pozwie wskazano, że pozwana nie zapłaciła pełnej ceny za dostarczoną pszenicę w dniach 25 i 26 sierpnia 2011r., gdyż dokonała potrąceń z tytułu rzekomych odstępstw od warunków jakościowych towaru. Powódka kwestionując dokonane potrącenie wskazała, że pozwana nie dokonała badań towaru przed rozładunkiem i nie przekazała powódce wyników w czasie odpowiednim, tj. niezwłocznie zgodnie z ogólnymi warunkami (§ 4 ust. 8). Nadto pozwana nie wyraziła zgody na przeprowadzenie badań rozjemczych wskazując, iż powódka dokonała nieterminowego złożenia reklamacji.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym żądanie pozwu zostało uwzględnione. Sprzeciw od wydanego w sprawie nakazu zapłaty złożyła pozwana wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana zaprzeczyła, jakoby nie przeprowadziła laboratoryjnych badań wilgotności dostarczonego towaru oraz jakoby nie przedstawiła wyników badań. Pozwana wskazała, że badania zostały przeprowadzone dnia dostarczenia towaru w laboratorium (...) sp. z o.o. w miejscowości B., a wyniki badań zostały przekazane powódce telefonicznie przez prokurenta pozwanej P. P.. Nadto pozwana wskazała, iż powódka po otrzymaniu wyników badań nie kwestionowała ich w terminie przewidzianym przez OW dla złożenia reklamacji. Pozwana zakwestionowana

również termin wymagalności roszczenia z uwagi na okoliczność, iż powódka nie wystawiła faktury Vat obejmującej dochodzoną w sprawie należność pieniężną.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka wskazała, że fakt wystawienia przez powódkę faktur nie stanowi wyrazu akceptacji ceny towaru objętego dostawami, a nadto, iż towar dostarczony odpowiadał uzgodnionym parametrom i nie było podstaw do potrąceń.

Strony w dalszym toku postępowania podtrzymały swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 sierpnia 2011r. strony zawarły umowę sprzedaży, mocą której powódka zobowiązała się sprzedać pozwanej 2.000 ton pszenicy paszowej oraz pszenicy energetycznej (+/- 5% w opcji skupującego). W §1 umowy postanowiono, że integralną częścią umowy są ogólne warunki, a powódka oświadczyła, że je otrzymała i nie wnosi do nich zastrzeżeń. W przypadku wyrażenia zgody przez pozwaną na suszenie towaru, usuwanie szkodników, oczyszczanie i transport zboża, obowiązek pokrycia kosztów miał spoczywać na powódce, a szczegółowe rozliczenia jakościowe zostały uregulowane w ogólnych warunkach. W § 2 umowy postanowiono, że cena podstawowa wynosi 201 euro za tonę pszenicy paszowej i 196 euro za tonę pszenicy energetycznej, a w § 4, że zapłata ceny ostatecznej nastąpi w ciągu 14 dni od dnia dostarczenia przez sprzedającego faktury Vat. Zgodnie z § 1 ogólnych warunków cena ostateczna będzie ceną należną za zrealizowanie dostawy towaru, uzgodniona w oparciu o cenę podstawowa albo o cenę zaliczkową, z zastosowaniem pomniejszeń (potrąceń) lub powiększeń wynikających z umowy lub z ogólnych warunków. Natomiast w § 4 ogólnych warunków uregulowana została kwestia pobierania prób jakościowych. Zgodnie z postanowieniami tego paragrafu powódka zobowiązała się dostarczyć towar zdrowy i zgodne ze standardami handlowymi, wolny od szkodników w każdym stadium rozwojowym. Towar odbiegający jakościowo tj. niespełniający parametrów jakościowych określonych w umowie lub w ogólnych warunkach mógł zostać odrzucony przez pozwaną. Cały dostarczony towar miał podlegać próbom jakościowym pobieranym przez pozwaną spółkę, względnie przez podmiot przez nią upoważniony, z każdej jednostki transportowej. Próby miały być pobierane w miejscu dostawy. Analiza parametrów jakościowych miała dotyczyć poszczególnych jednostek transportowych lub próby zbiorczej, maksymalnie 100 ton. Najpóźniej w dniu ustalenia terminu dostawy powódka zobowiązana była wskazać, czy sama chce uczestniczyć w pobieraniu prób, czy upoważni do tego pełnomocnika. W braku takich zastrzeżeń próba pobrana przez pozwaną pod nieobecność powódki miała być podstawą określenia jakości towaru i rozliczeń. Koszty pobrania próbek miała ponosić powódka. Pozwana z każdej jednostki transportowej pozostawić miała w zaplombowanym pojemniku próbę dostarczonego towaru na wypadek reklamacji. W razie konieczności przeprowadzenia analiz o charakterze rozjemczym strony zgodnie wskazała, że wykona je Laboratorium (...) der (...) lub M.-R. D., które miało badać próby pobrane przez pozwaną w sposób opisany powyżej. Koszty analizy rozjemczej ponosić miała strona, której twierdzenia dotyczące jakości towaru nie zostaną potwierdzone w wyniku analizy. Badania jakościowe w celu ustalenia wartości oleju, wilgotności, zanieczyszczeń miały być dokonywane w laboratorium pozwanej lub we wskazanym przez nią laboratorium certyfikowanym. W przypadku konieczności przeprowadzenia analiz rozjemczych strony miały wspólnie dokonać wyboru laboratorium. Zgodnie z treścią § 7 ust 2 ogólnych warunków postanowiono, że jeżeli w terminie 14 dni od dokonania ostatniej dostawy przez powódkę, pozwana nie uzyska wyników analizy jakościowej, to pozwana miała obowiązek zapłacić 90% ceny podstawowej pomniejszonej o zapłaconą zaliczkę. Pozostałą płatność wynikająca z ustalenia ceny ostatecznej miała nastąpić w terminie 7 dni od otrzymania przez pozwaną wyników badań i przekazania powódce rozliczenia jakościowego. Płatność ostateczna miała podlegać pomniejszeniu o koszty analizy towaru – 0,20 euro za tonę dla zboża (koszt ten miał być ponoszony przy każdej dostawie). Zgodnie z § 7 ust. 3 płatność miała być dokonywana w walucie Euro lub walucie PLN z zastosowaniem średniego kursu Euro ogłoszonego przez NBP na dzień poprzedzający dostawę. W § 10 warunków ogólnych określono, parametry jakościowe – towar miał być zdrowy, wolny od szkodników, bez obcych zapachów, pleśni, odchodów zwierzęcych, produktów białkowych pochodzenia zwierzęcego. Dla pszenicy paszowej i dla pszenicy paszowej obowiązywały normy: 15 % wilgotności, 2 % zanieczyszczeń nieużytecznych, gęstość 72 kg/HL, zanieczyszczenia użyteczne 10%, ziarna innych zbóż 2%, natomiast dla pszenicy energetycznej oraz pszenicy energetycznej 15 % wilgotności, 2 % zanieczyszczeń nieużytecznych, gęstość 70 kg/HL, zanieczyszczenia użyteczne 15%, ziarna innych zbóż 2%. Na wypadek wyższej

wilgotności przewidziano potrącenia masy w proporcjach 1:1,3 w razie wilgotności od 15,1% do 19,5%, 1:1,4 w razie wilgotności od 19,6% do 23,0 % i 1:1,5 w przypadku wilgotności powyżej 23,0 %. Podwyższona wilgotność wiązała się także z koniecznością opłacenia kosztów suszenia według tabeli. Nadto przewidziano potrącenia masy w proporcjach za zanieczyszczenie nieużyteczne (1:2 w razie przekroczenia 2%) i za użyteczne 1:1, oraz potrącenia za niedochowanie gęstości 1,5 euro za każdy brakujący kg/hl.

Potrącenie masy w proporcjach oznaczało, że jeżeli zboże nie będzie odpowiadać parametrom, to każdy punkt procentowy nie odpowiadający parametrom potrąconych zostanie wskazany w umowie procent masy.

Z tytułu zapachu możliwe było potrącenie do wysokości 12 euro za tonę. W § 13 postanowiono, że reklamacje co do jakości sprzedawca ma zgłaszać pisemnie w ciągu 14 dni od otrzymania rozliczenia. Reklamacje późniejsze nie miały być uznawane.

Dowód:

- umowa z dnia 3 sierpnia 2011r. - k. 26-27,

-ogólne warunki – k. 29-33.

Próby pobierane były w magazynie w miejscowości B., z każdego transportu i badane przez pracowników pozwanej na miejscu. Badanie trwało około pół godziny. Gdy parametry zboża były prawidłowe towar kierowany był do rozładunku do magazynu. W przypadku niepełnych pomiarów zboża konieczny był kontakt z dostawcą. W takim przypadku dyżurny pracownik każdorazowo zawiadamiał o wynikach badań prokurenta pozwanej spółki (...), który kontaktował się z prezesem powodowej spółki. W trakcie rozmowy P. P. przekazywał wyniki badań wilgotności pobranych próbek, informował o cenie ostatecznej za towar, a uzyskawszy zgodę na zaproponowane warunki końcowe kierował dostawę do rozładunku.

Dowód:

-zeznania P. P. – k. 125-125.

W dniu 25 sierpnia 2011r. powódka dostarczyła pozwanej 30,34 tony pszenicy paszowej. Pozwana dokonała analizy jakościowej dostarczonego zboża, w wyniku której ujawniono wilgotność 15,80%, co doprowadziło do obciążenia powódki kosztami jej przeprowadzenie w kwocie 6,37 euro, kosztami przewozy w kwocie 165,66 euro oraz kosztami suszenia zboża w wysokości 127,43 euro, a w rezultacie pozwana potrąciła te kwoty z ceny za pszenicę.

Dowód:

- rozliczenie nr (...) z dnia 7.09.2011r. –k. 34

- przyjęcie zewnętrzne nr PZ-293/11/09 z dnia 7.09.2011 r. – k. 35

Następnie tego samego dnia powódka dostarczyła pozwanej 31,20 tony pszenicy paszowej. Pozwana dokonała analizy jakościowej dostarczonego zboża, w wyniku której ujawniono wilgotność 17,20%, co doprowadziło do obciążenia powódki kosztami jej przeprowadzenie w kwocie 6,55 euro, kosztami przewozy w kwocie 163,80 euro oraz kosztami suszenia zboża w wysokości 360,36 euro, a w rezultacie pozwana potrąciła te kwoty z ceny za pszenicę.

Dowód:

- rozliczenie nr (...) z dnia 7.09.2011r. – k. 36

- przyjęcie zewnętrzne nr PZ-294/11/09 z dnia 7.09.2011 r. – k. 37

Tego samego dnia powódka dostarczyła pozwanej także 27,92 tony pszenicy paszowej. Pozwana dokonała analizy jakościowej dostarczonego zboża, w wyniku której ujawniono wilgotność 16,90%, co doprowadziło do obciążenia powódki kosztami jej przeprowadzenie w kwocie 5,86 euro, kosztami przewozy w kwocie 146,58 euro oraz kosztami suszenia zboża w wysokości 278,50 euro, a w rezultacie pozwana potrąciła te kwoty z ceny za pszenicę.

Dowód:

- rozliczenie nr (...) z dnia 7.09.2011r. – k. 38
- przyjęcie zewnętrzne nr PZ-295/11/09 z dnia 7.09.2011 r. – k. 39

Następnie w dniu 26 sierpnia 2011 r. powódka dostarczyła pozwanej 29,08 tony pszenicy paszowej. Pozwana dokonała analizy jakościowej dostarczonego zboża, w wyniku której ujawniono wilgotność 15,50%, co doprowadziło do obciążenia powódki kosztami jej przeprowadzenie w kwocie 6,11 euro, kosztami przewozy w kwocie 152,67 euro oraz kosztami suszenia zboża w wysokości 76,33 euro, a w rezultacie pozwana potrąciła te kwoty z ceny za pszenicę.

Dowód:

- rozliczenie nr (...) z dnia 7.09.2011r. – k. 40
- przyjęcie zewnętrzne nr PZ-296/11/09 z dnia 7.09.2011 r. – k. 41

W dniu 26 sierpnia 2011 r. powódka dostarczyła pozwanej nadto 28,18 tony pszenicy paszowej. Pozwana dokonała analizy jakościowej dostarczonego zboża, w wyniku której ujawniono wilgotność 15,30%, co doprowadziło do obciążenia powódki kosztami jej przeprowadzenie w kwocie 5,92 euro, kosztami przewozy w kwocie 147,95 euro oraz kosztami suszenia zboża w wysokości 44,38 euro, a w rezultacie pozwana potrąciła te kwoty z ceny za pszenicę.

Dowód:

- rozliczenie nr (...) z dnia 7.09.2011r. – k. 42
- przyjęcie zewnętrzne nr PZ-314/11/09 z dnia 7.09.2011 r. – k. 43

W dniu 9 września 2011r. powódka wystawiła za dostarczoną w dniach 25 i 26 sierpnia 2011r. pszenicę fakturę na kwotę 28.273,74 euro.

Dowód:

- zeznania świadka M. G. – k. 123,
- faktura nr (...) (częściowo) – k. 72, 74.

W czasie dostaw strony porozumiewały się telefonicznie. Po przeprowadzeniu analizy jakościowej dostarczonego zboża w dniach 25 i 26 sierpnia 2011r. P. P. telefonicznie poinformował prezesa powodowej spółki o wynikach badań i uzyskał zgodę na rozładunek, potrącenie, obniżenie ceny z uwagi na konieczność suszenia zboża jeszcze przed rozładunkiem. W czasie kiedy pozwana spółka oczekiwała na wyniki badań próbek oraz decyzję prezesa powodowej spółki, kierowca dostarczający towar czekali na terenie nieruchomości pozwanej na decyzję.

Dowód:

- zeznania świadka Z. T. – k. 124-125,
- zeznania świadka P. P. – k. 125-126,
- zeznania K. O. –k. 126-127.

Pozwana spółka w dniu 7 września 2011r. wystawiła rozliczenie na kwotę 5.819,21 euro.

Dowód:

- rozliczenie nr. (...) –k. 34.

W dniu 13 września 2011r. powodowa spółka zażądała wykonania badań rozjemczych dotyczących min. dostaw z dnia 25 i 26 sierpnia 2011r., wskazując, iż nie akceptuje rozliczeń dokonywanych przez pozwaną spółkę z uwagi bak otrzymania jakichkolwiek wyników badań rozjemczych. Nadto wniosła o korektę dotyczącą dostaw dokonanych w ww. dniach

Pismem z dnia 11 kwietnia 2012r. pozwana poinformowała, iż nie wyraża zgody na proponowany przez stronę sposób rozpoznania reklamacji tj. potraktowania prób skierowanych do badania w laboratorium (...) jako zgodnych z parametrami kontraktowymi.

Dowód:

- pismo z dnia 13 września 2011r. – k. 43 -44,

- pismo z dnia 11 kwietnia 2012r. – k. 46-47,

- pismo z dnia 30 marca 2012r. – k. 45.

- zeznania świadka M. G. – k. 123-124.

Pozwana spółka dokonała wpłaty z tytułu łączącej strony umowy kwoty 28.273,74 euro.

Dowód:

- wyciąg bankowy – k. 73, 75

Powódka wnioskiem z dnia 20 sierpnia 2013r, wezwała pozwaną po próby ugodowej o zapłatę kwoty 887,00 euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2012 do dnia zapłaty. Pozwana pismem z dnia 24 października 2013 nie wyraziła zgodny na złożoną propozycję ugodową.

Dowód:

- wniosek o zawezwanie do próby ugodowej – akta XI GCo 177/13 – k. 2-5,

- pismo z dnia 24 października 2013r. – akta XI GCo 177/13 – k. 45.

- protokół z dnia 25 października 2013 r. – k. 48.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Strona powodowa dochodziła zapłaty za towar dostarczony w ramach zawartej przez strony umowy sprzedaży. Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Do zawarcia umowy nie jest konieczne uzgodnienie wysokości ceny w konkretnej kwocie. Zgodnie z treścią przepisu art. 536 § 1 k.c. cenę można określić przez wskazanie podstaw do jej ustalenia.

Taką właśnie umowę zawarły strony w niniejszej sprawie – umowa stanowi wyraźnie, że cena 201 euro netto za tonę pszenicy paszowej i 196 euro netto za tonę pszenicy energetycznej jest ceną wyjściową, a cena ostateczna, płacona za

towar, ma być ustalona na podstawie parametrów dostarczonego zboża. Umowa i ogóle warunki, do których odesłanie zawarto w umowie, szczegółowo określały, jaka powinna być jakość zboża i jak niedotrzymanie poszczególnych parametrów będzie wpływało na cenę.

O ile okolicznością bezsporną w tej sprawie było, że powodowa spółka dostarczyła zboże, jak również okoliczności ustalenia ceny ostatecznej za dostarczony towar, tj. pomniejszenia ceny wyjściowej ustalonej przez strony po uzyskaniu wyników przeprowadzonych badań jakościowych przez pozwaną przy odbiorze zboża, to sporna w sprawie pozostawała okoliczność jakości dostarczonego zboża oraz okoliczność czy strona powodowa została poinformowana o wynikach badań jakościowych dostarczonego towaru przed jego rozładunkiem - jak twierdzi pozwana, czy też nie - jak twierdzi powódka. Ustalenie, że powódka o wynikach badań nie została poinformowana niezwłocznie po uzyskaniu wyników badań jakościowych, a przed rozładunkiem towaru, przy jednoczesnym ustaleniu, iż dostarczone zboże spełniało wymagania jakościowe warunkowało uprawnienie powódki do domagania się zapłaty przez pozwaną kwoty dochodzonej pozwem.

W odniesieniu do powyższego wskazać należy, iż z jednej strony, zgodnie z regułą określoną w art. 6 k.c., to na powódce spoczywał ciężar wykazania jakości dostarczonego pozwanej zboża oraz okoliczności nie poinformowania jej o uzyskanych wynikach badań jakościowych, z drugiej strony natomiast, to pozwana kwestionując żądanie pozwu winna wykazać okoliczność przekazania powódce informacji o jakości dostarczonego towaru oraz dokumenty potwierdzające przeprowadzenie badań i ich wynik.

Do wykazania zasadności swoich roszczeń powódka wniosła o przeprowadzenie dowodów z faktur oraz przedstawionych dowodów dostaw i rozliczeń. Natomiast na dowód jakości zboża strona pozwana przedstawiła dokumenty wystawione przez laboratorium pozwanej oraz rozliczenia przez nią sporządzone.

W istocie w pierwszej kolejności wskazać należy, iż powódka nie udźwignęła ciężaru dowodu wynikającego z art. 6 k.c. i nie wykazała w sposób należyty, że dostarczyła zboże najlepszej jakości, a konsekwencji, że cena przedstawiona przez pozwaną była zaniżona, a nadto, że nie została poinformowana o wynikach badań pobranych próbek pszenicy z dostaw dokonanych w dniach 25 i 26 sierpnia 2011r., jak również, iż badania przedmiotowych próbek nie miały miejsca. Zgodnie bowiem z łączącą strony umową z dnia 3 sierpnia 2011r. i warunkami ogólnymi przewidziany został precyzyjny system, umożliwiający zabezpieczenie praw dostawcy - z każdej dostawy pobierano próby, zabezpieczano je i zachowywano w celach przeprowadzenia ewentualnych badań rozjemczych. Wobec powyższego, a w szczególności wobec możliwości wykorzystania przedmiotowej próby w celu ustalenia wilgotności dostarczonego zboża powódka nie wykazała inicjatyw w tym zakresie, tj. nie wniosła o zbadanie zabezpieczonych próbek i ustalenie jakości zboża w sposób odmienny od przedstawionego przez pozwaną. Zatem nie wykazała w należyty sposób z czego wynika wartość dochodzonego przez nią roszczenia. Na uwagę zasługuje w tym zakresie również okoliczność, że pozwany w sposób szczególny już na etapie postępowania przedsądowego wykazał, jakie były wyniki badań pszenicy oraz z czego wynikała ostateczna cena towaru, co następnie potwierdził w toku postępowania, składając stosowne dokumenty w postaci - kart badania zboża. Powódka chcąc wykazać zasadność dochodzonego roszczenia winna zatem w tym przypadku wykazać także wadliwość badań przeprowadzonych przez pozwaną. Prawdą jest, że w odpowiedzi na sprzeciw powódka podniosła, że towar odpowiadał uzgodnionym parametrom, jednakże twierdzenia tego nie poparła żadnym dowodem przemawiającym na jej korzyść. W ocenie Sądu tego rodzaju twierdzenia można traktować jedynie jako zabieg procesowy, chociażby z uwagi na fakt, iż z umowy wynika, że podstawowym źródłem ustaleń, co do jakości towaru miały być wyniki badań laboratoryjnych wykonywanych przez pozwaną lub wskazane przez nią laboratorium certyfikowane.

Przebieg procesu przyjmowania dostarczonego przez powódkę zboża, okoliczności przeprowadzenia badań jakościowych oraz konieczność każdorazowego informowania powódki o wynikach przedmiotowych badań precyzyjnie natomiast wyjaśnił przesłuchany w toku postępowania świadek P. P.. Wskazał, iż przy każdej dostawie pobierana była próba do badania, które trwało do kilku do kilkudziesięciu minut. Gdy parametry zboża się zgadzały kierowca wysypywał zboże, w przypadku gdy parametry były nieprawidłowe świadek zawiadamiał o tym fakcie telefonicznie prezesa powodowej spółki. Zdaniem Sądu zeznania świadka są wiarygodne, logiczne oraz w powiązaniu

z pozostałym materiałem dowodowym w szczególności w postaci dokumentów oraz zeznań świadków K. O. oraz Z. T. jednoznacznie wskazują, iż pozwana spółka przy każdej dostawie informowała telefonicznie prezesa powodowej spółki o wynikach badań jakościowych oraz o cenie, jaką oferuje za zboże.

Powyższe zeznania są zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego i logiki albowiem już po rozładowaniu zboża mieszało się one w silosie z innym zbożem i w żaden sposób nie można było go oddzielić. Nadto świadek wskazał, iż miały miejsce także takie sytuacje, kiedy transport zboża był odsyłany ponieważ powódka nie wyraziła zgody na cenę. Natomiast w przypadku dostaw objętych niniejszym postępowaniem powódka wyraziła zgodę na cenę oraz potrącenie kosztów suszenia dostarczonego zboża. Świadek wskazał także, że powódka była traktowana indywidualnie zarówno pod względem płatności oraz wysokości potrąceń, co wynikało z dużej ilości dostarczanego zboża. W zakresie jakości zboża odbyło się także spotkanie z prezesem powodowej spółki.

Wobec powyższego uznać należy, iż w dniu dostawy, czyli w dniu 25 i 26 sierpnia 2011r. powódka zdaniem Sądu została prawidłowo powiadomiona o wynikach badań jakościowych dostarczonego zboża. Od tych też dni, zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków biegl 14 – dniowy termin do złożenia reklamacji. Reklamacja powódki, która skutkować miała przeprowadzeniem badań rozjemczych została złożona w dniu 13 września 2011r, a zatem z opóźnieniem. Zatem zasadnie nie doszło do przeprowadzenia przedmiotowych badań. Niedotrzymanie terminu wystąpienia z reklamacją obciąża jedynie powódkę, która jako strona umowy, winna była wykazać szczególną staranność w celu dochowania terminu do wniesienia reklamacji, w szczególności wobec postanowień §1 umowy stanowiącego, że integralną częścią umowy są ogólne warunki, a powódka oświadczyła, że je otrzymała i nie wnosi do nich zastrzeżeń.

Kwestię reklamacji składanych przez powódkę wyjaśniła przesłuchana w sprawie świadek K. O. wskazując, że w czasie jednych zniw reklamacji było nawet kilkanaście. Niektóre z nich były załatwiane na korzyść powódki, a niektóre nie. Świadek wskazała także, że pozwana rozstrzygała czy reklamacja została zgłoszona w terminie, a jeżeli tak to w zależności do miejsca dostawy dokonywano wyboru instytutu rozjemczego. Fakt przeprowadzenia badań oraz poinformowania powódki o ich wynikach oprócz K. O. potwierdził także świadek Z. T. wskazując jednoznacznie, że o wilgotności zboża powódka została poinformowana telefonicznie.

Zdaniem Sądu świadkom tym, nie można odmówić wiary jedynie z tej przyczyny, iż są to pracownicy pozwanej spółki. Zeznania tych osób mają charakter spontaniczny, każda z nich relacjonowała jedynie zdarzenia, w których uczestniczyła, wyraźnie określając czynności, które znała z relacji innych osób. Sąd nie dostrzegł, aby osoby te starały się wypełniać swe relację nieprawdziwą treścią, wręcz przeciwnie – wprost wskazywały, na okoliczności, które nie były im znane. Dokonując natomiast oceny zeznań powoda M. R. oraz świadka M. G. Sąd doszedł do przekonania, iż zeznania powoda nie zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności, natomiast zeznania świadka zasługują na wiarygodność w części. Powód zeznał, iż w 2011r. pozwana nie kontaktowała się z nim w zakresie rozliczeń dostarczonego zboża, lecz w zakresie innych problemów. Świadek M. G. natomiast wyjaśniła dodatkowo mechanizm wystawienia faktur Vat w powodowej spółce wskazując, iż płatność miała nastąpić w terminie 7 dni od dnia dostawy. Data dostawy, a więc i sprzedaży nastąpiła 25 i 26 sierpnia 2011, natomiast faktury zostały faktycznie sporządzone 9 września 2011r, a nie 31 sierpnia 2011 jak wskazuje zapis na przedmiotowym dokumencie. Zeznania powoda, jak również świadka w pozostałym zakresie pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków P. P., K. O. oraz Z. T., którym Sąd dał w pełni wiarę. M. G. oraz M. R. przedstawiając przebieg kontaktów z pozwaną spółką, zaprzeczyli jakoby pozwana w dniu dostawy miała otrzymywać informację, że zboże nie spełnia wymogów, a wiedzę o tym powzięli dopiero po otrzymaniu rozliczenia stanowiącego podstawę do wystawienia faktur, a było to około 14 dni po dostawie. Zdaniem Sądu, osoby te w sposób przemyślany treścią swoich zeznań dążył do zdyskredytowania twierdzeń strony pozwanej, a nadto zeznania nie znalazły potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Zauważyć należy w tym miejscu, iż zeznania świadka M. G. sprawiły, iż Sąd uznał za niewiarygodne daty zamieszczone na dokumentach w postaci faktur znajdujących się na k. 72 i 74. Zgodnie z zeznaniami świadka zgadzają się daty sprzedaży, lecz inna była faktyczna data sporządzenia faktur. Na fakturze widnieje data 31 sierpnia 2011r. natomiast świadek wskazał, jako faktyczną datę sporządzenia faktur dzień 9 września 2011r. Natomiast jak wynika z faktury

termin płatności przypada na dzień 8 września, z zatem faktycznie zgodnie z zeznaniami M. G. na dzień przed rzeczywistym wystawieniem faktury.

Zauważyć także należy, że sama powódka wystawiła fakturę opierając się na rozliczeniu przekazanym jej przez pozwaną spółkę, a zatem przyjęła za prawdziwe dane badań podane przez pozwaną. Uznać należy, że gdyby kwestionowała dokonane przez pozwaną potrącenia nie wystawiłaby faktury opiewającej na niższą kwotę, niż cena podstawowa, na jaką umówiły się strony.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że pozwana była zobowiązana zapłacić tylko taką cenę, która była ustalona zgodnie z umową i ogólnymi warunkami w zależności od jakości dostarczonego przez powódkę zboża. Przyjmując za miarodajne dla ustalenia tej jakości wystawione przez pozwaną dokumenty, trzeba stwierdzić, że całość tak ustalonej kwoty została przez pozwaną zapłacona.

Z tych przyczyn Sąd powództwo oddalił, orzekając jak w sentencji.

Rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w pkt II wyroku znalazły podstawę w przepisie art. 98 § 1 kpc, zgodnie z którym koszty postępowania winien ponieść powód jako strona, która przegrała proces. Na koszty te – zgodnie z art. 98 § 3 kpc – złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego, ustalone w oparciu o przepis §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zgodnie z którym stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sporu powyżej 1.500 zł do 5.000 zł – 600 zł oraz kwota 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki,
3. z pismami lub za 21 dni